

§ 10 må ses i sammenhæng med § 13, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningslovens § 15, hvorefter aktindsigt kan nægtes af hensyn til beskyttelse af samfundsinteresser. Der kan være tale om overordnede import- og eksportinteresser. Offentliggørelse af oplysninger, som skader landets generelle eksportinteresser, kan derfor hindres, ligesom import til opretholdelse af forsyningssikkerheden af samfundsvigtige varer kan beskyttes af hemmeligholdelse. Betænkning nr. 1075 foreslår, at der skal udarbejdes forskellige lister over de oplysninger, som rådet modtager i medfør af §§ 5 og 7. Det er fundet mest hensigtsmæssigt at overlade til Konkurrencerådet at tilrettelægge, på hvilken måde aktindsigten skal foregå, således at søgning efter forskellige kategorier af oplysninger forenkles og lettes mest muligt.

Stk. 3 svarer til monopollovens § 15, stk. 2, bortset fra, at § 15, stk. 2, er begrænset til oplysninger om tekniske hemmeligheder, mens forslaget omfatter alle oplysninger, som i medfør af stk. 1 og 2 ikke må udleveres eller gøres offentligt tilgængelige.

Bestemmelsen indebærer, at rådets formand efter begæring kan træffe afgørelse i henhold til stk. 1 og 2 på rådets vegne. Denne afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for ankenævnet.

Til kapitel 4

Til § 11

Bestemmelsen i stk. 1 svarer med visse ændringer til udkastet i betænkning nr. 1075, s. 307.

Bestemmelsen angiver, under hvilke omstændigheder Konkurrencerådet kan søge skadelige virkninger af konkurrencebegrænsninger bragt til ophør ved forhandling eller gennem anvendelse af indgrebsbeføjelserne i lovens §§ 12–13.

I overensstemmelse med hovedsynspunktet i betænkning nr. 1075 og lovforslagets formålsangivelse i § 1 er den grundlæggende forudsætning for direkte indgreb i priser og forretningsbetingelser m.v., at det ikke i fornødent omfang er muligt at fremme effektiviteten i produktion og omsætning af varer og tjenesteydelser gennem lovens generelle virkemiddel: gennemsigtighed vedrørende konkurrenceforhold. Denne indbyrdes vægtning af lovens virkemidler indebærer imidlertid ikke, at anvendelsen af lovens generelle virkemiddel skal gå forud for forhandling og indgreb efter lovens §§ 11–13. Valget af virkemiddel må bero på, hvad Konkurrencerådet i den enkelte sag skønner, er det mest hensigtsmæssige til opnåelse af lovens formål.

De formelle indgrebsbetingelser – undersøgelse og forhandling – svarer til forslaget i betænkning nr. 1075, s. 286–289. Kravet om, at rådet gennem en un-

dersøgelse skal tilvejebringe det fornødne grundlag for forhandling og eventuelle indgreb efter §§ 12–13 er ikke udtrykkeligt angivet i bestemmelsen, idet dette antages at følge af de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. En regel herom svarende til monopollovens § 11, stk. 1, »efter foretagens undersøgelse« er derfor skønnet ufornoden, uden at der herved er tilsigtet realitetsændringer.

Derimod er kravet om forhandling udtrykkeligt angivet i bestemmelsen, svarende til forslaget i betænkning nr. 1075. Det er således en forudsætning for anvendelsen af indgrebsbeføjelserne i §§ 12–13, at konkurrencebegrænsningens skadevirkninger ikke har kunnet bringes til ophør ved forhandling. Bestemmelsen svarer til forhandlingsreglen i monopollovens § 11, stk. 1, og giver rådet hjemmel til – med virksomhedens samtykke – at bringe konkurrencebegrænsningens skadelige virkninger til ophør ved indgreb af et andet indhold end de i §§ 12–13 beskrevne. Tilsidesættelse af sådanne aftaler, der er indgået mellem rådet og den pågældende virksomhed, kan efter omstændighederne straffes, jf. § 20, stk. 1, nr. 3.

De materielle betingelser for forhandling og indgreb angiver, under hvilke omstændigheder rådet kan søge skadelige virkninger af konkurrencebegrænsninger bragt til ophør. De er omformuleret i forhold til forslaget i betænkning nr. 1075 med henblik på at opnå en yderligere præcisering af anvendelsesområdet for §§ 11–13 i overensstemmelse med fremstillingen i betænkningens kapitel 7.

Det fastslås indledningsvis i bestemmelsen, at der skal foreligge en konkurrencebegrænsning. Præciseringen er i overensstemmelse med fremstillingen i betænkning nr. 1075, s. 268–269, og svarer til princippet i monopollovens §§ 11–12, jf. § 2, stk. 1, hvorefter de i loven omhandlede urimelige virkninger skal have baggrund i konkurrencebegrænsning. Begrebet konkurrencebegrænsning er nærmere omhandlet i betænkning nr. 1075, kapitel 7 og 8. Det skal i den forbindelse understreges, at betænkningen ikke indeholder en udtømmende og præcis opregning af de strukturelle eller adfærdsbetingede konkurrencebegrænsninger, hvis virkninger efter omstændighederne kan søges imødegået.

Konkurrencebegrænsninger med skadelige virkninger som nævnt i stk. 1 forudsætter, at der i kraft af konkurrencebegrænsningen udøves eller vil kunne udøves dominerende indflydelse på et markedsområde, jf. betænkning nr. 1075, s. 269. Kriteriet »dominerende indflydelse« ved den konkurrenceretlige vurdering af markedsstyrken erstatter monopollovens kriterium »væsentlig indflydelse«, jf. betænkning nr. 1075, s. 257–269. Der er herved i overensstemmelse med fremstillingen i betænkning nr. 1075 tilsigtet at